

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **E., O. Z., T.**, zastúpený: *Mgr. V. Š., advokát, N.*, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova č. 2, Bratislava, v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov **nemá právo** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Dňa 07.04.2010 bol na Najvyšší súd Slovenskej republiky podaný návrh na začatie konania, ktorým sa navrhovateľ domáhal vydania rozsudku, ktorým by *súd zakázal odporcovi pokračovať v porušovaní práva navrhovateľa ako účastníka správneho konania, nahliadať do spisu*, vedeného Krajským riaditeľstvom policajného zboru v Bratislave pod č. KRP-118-SI/2008, vo veci žiadosti navrhovateľa o informácie podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a *aby súd prikázal odporcovi do 15 dní od doručenia rozsudku, umožniť navrhovateľovi nahliadnuť do uvedeného spisu*.

Navrhovateľ zdôraznil, že právo nahliadať do spisu navrhovateľovi trvá aj po skončení konania, keďže žiadne zákonné ustanovenie časovo neobmedzuje právo účastníka konania nahliadať do spisu. Postavenie účastníka konania pritom trvá aj po právoplatnom skončení konania, kedy môže účastník konania, napríklad podať návrh na obnovu konania, alebo podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, či podať návrh na výkon rozhodnutia.

Navrhovateľ sa neúspešne domáhal ochrany svojich práv prostredníctvom podnetu na Krajskej prokuratúre v Bratislave a opakovaného podnetu na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky listom zo dňa 03.12.2009 č.k. VI/2 Gd 321/09-6 navrhovateľovi oznámila, že spôsob vybavenia podnetu zo strany Krajskej prokuratúry v Bratislave bol zákonný, pričom podľa navrhovateľa generálna prokuratúra úplne rezignovala na posudzovanie veci podľa § 23 správneho poriadku, ale nahliadanie do administratívneho spisu posudzovala výlučne podľa § 8 až § 11 zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

Odporca sa dňa 02.07.2010 písomne vyjadril k podanému návrhu uvádzajúc, že žalobca podal na Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave dňa 24.09.2008 žiadosť o poskytnutie informácie v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, ktorou požadoval sprístupnenie sťažnostného úradného spisu. Nahliadnutie do spisu mu bolo podľa jeho tvrdenia odopreté s odôvodnením, že zákon o slobodnom prístupe k informáciám nahliadnutie do spisu neumožňuje a aplikácia ustanovenia § 23 Správneho poriadku je vylúčená.

Prezident policajného zboru rozhodnutím č.p.: PPZ-2-23/OKAP-2009 zo dňa 28.08.2009 zamietol odvolanie žalobcu voči rozhodnutiu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. p.: KRP-118-37/SI-2008 zo dňa 22.07.2009 a toto rozhodnutie potvrdil. Rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 10.09.2009.

Následne O. Z. E. podalo na Krajský súd v Bratislave žalobu o preskúmanie rozhodnutia č.p.: PPZ-2-23/OKAP-2009 zo dňa 28.08.2009, ktorá je vedená pod sp. zn. 1S 176/2009.

Zo žalobného návrhu vyplýva, že navrhovateľ podal dňa 03.08.2009 podnet na Krajskú prokuratúru v Bratislave o preskúmanie postupu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave. Žalobu o ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej moci podal až 07.04.2010. Ako vyplýva z uvedených dátumov medzi údajným zásahom a podaním žalobného návrhu je minimálne osemmesačný rozdiel, z čoho vyplýva nedodržanie 30-dňovej lehoty ustanovenej v § 250v ods. 4 O.s.p., pretože o zásahu sa musel navrhovateľ dozvedieť ešte pred podaním podnetu na Krajskú prokuratúru.

Na základe vyššie uvedeného odporca navrhol, aby súd žalobu zamietol.

Senát najvyššieho súdu po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu ako aj administratívneho spisu pripojeného k žalobe vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. značkou 1S 176/2009 vo veci žalobcu E., O. Z., B, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra SR, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: PPZ-2-23/OKAP-2009 zo dňa 28.08.2009, rovnako spisu Krajskej prokuratúry

v Bratislave č. Kd 266/09 a Generálnej prokuratúry SR č. VI/2 Gd 321/09 vo veciach podnetu a opakovaného podnetu, dospel k záveru, že konanie zastaví vychádzajúc z nasledovného:

Podľa § 250v ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánom verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, tento zásah bol zameraný priamo proti nej, alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah, alebo jeho dôsledky trvajú, alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 2 O.s.p. orgán, proti ktorému návrh smeruje, je orgán, ktorý podľa tvrdenia uvedeného v návrhu vykonal zásah; v prípade zásahu ozbrojených síl, ozbrojeného zboru alebo iného verejného zboru je to orgán, ktorý tento zbor riadi, alebo ktorému je taký zbor podriadený.

Podľa § 250v ods. 3 veta druhá O.s.p. návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka od dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 250v ods. 8 O.s.p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene.

Podľa § 250d ods. 7 O.s.p. proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie 3Sžz 1/2009-36) poukazujúc na doterajšiu rozhodovaciu činnosť konštatuje, že vzhľadom na kumulatívne stanovenie podmienok prípustnosti návrhu na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy v ustanovení § 250v ods. 3 O.s.p. tak, že

1. je potrebné vyčerpanie prostriedkov nápravy, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis,
2. podanie návrhu musí byť v subjektívnej a objektívnej lehote, je nevyhnutné v zmysle článku 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústava SR) v spojení s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR vykladať plnenie oboch podmienok tak, aby sa vzájomne nevylučovali.

Najvyšší súd SR vo veci nariadil na termín 16.09.2010 informatívne pojednávanie, keďže bolo potrebné ozrejmiť rozhodujúce skutočnosti na posúdenie včasnosti podania návrhu na začatie konania.

Žiadosť o nahliadnutie do administratívneho spisu mal navrhovateľ uplatniť len v ústnej forme a to dňa 31.07.2009, čo vyplýva z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní – zápisnica z pojednávania pred senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.09.2010 v tejto veci ako aj z ústavnej sťažnosti, ktorú podal navrhovateľ ako sťažovateľ vo veci ústavnej sťažnosti smerujúcej proti porušovateľovi základného práva Generálnej prokuratúry SR, vedenej na Ústavnom súde SR pod č. RVP 253/2010.

Poukazujúc na doterajšiu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že v tomto prípade je potrebné ustanovenie § 250v ods. 3 druhá veta O.s.p. vykladať tak, že o existencii zásahu sa žalobca dozvedel až doručením listu Generálnej prokuratúry SR zo dňa 03.12.2009 č.k. VI/2 Gd 321/09-6, t.j. ktorý mal byť doručený navrhovateľovi dňa 08.12.2009 (čo vyplýva z ústavnej sťažnosti, ktorú podal navrhovateľ ako sťažovateľ vo veci ústavnej sťažnosti smerujúcej proti porušovateľovi základného práva Generálnej prokuratúry SR, vedenej na Ústavnom súde SR pod č. RVP 253/2010, a tvorí súčasť pripojených spisov od Krajskej prokuratúry v Bratislave a Generálnej prokuratúry SR č. VI/2 Gd 321/09, KD 266/09).

Na základe zistení z pojednávania ako aj po oboznámení sa s obsahom pripojených spisov a to spisu Ministerstva vnútra SR č. PPZ-2-23/OKAP-2009, ktorý bol predložený ku konaniu, ktoré je vedené na Krajskom súde v Bratislave sp.zn. 1S 176/09, ako aj so spismi Krajskej prokuratúry v Bratislave č. Kd 266/09 a Generálnej prokuratúry SR č. VI/2 Gd 321/09 vo veciach podnetu a opakovaného podnetu, ktorými sa navrhovateľ domáhal preskúmania postupu Krajského riaditeľstva policajného zboru v Bratislave v správnom konaní vedenom pod č. KRP-118-SI-2008 vo veci žiadosti o sprístupnenie informácií, keďže zástupca navrhovateľa, advokát Mgr. V. Š. sa dňa 31.07.2009 osobne dostavil na Krajské riaditeľstvo policajného zboru, kde požiadal o nahliadnutie do uvedeného administratívneho spisu. Nahliadnutie mu však nebolo umožnené s odôvodnením, že zákon č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám to neumožňuje a zároveň je vylúčená aplikácia ustanovenia § 23 správneho poriadku. Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave však napriek výslovnej žiadosti Mgr. V. Š. odmietlo spísať úradný záznam o neumožnení nahliadnuť do spisu, v administratívnom spise preto o tejto udalosti nie je zmienky.

Krajská prokuratúra v Bratislave listom zo dňa 06.10.2009 navrhovateľovi oznámila, že postup povinnej osoby v uvedenej veci bol zákonný a preto podnet navrhovateľa bez prijatia prokurátorského opatrenia odložili.

Následne navrhovateľ podal opakovaný podnet na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky dňa 12.10.2009, doručený dňa 14.10.2009, pričom opakovaný podnet bol vybavený listom zo dňa 03.12.2009 č. VI/2 Gd 321/09-6 tak, že opakovaný podnet považuje Generálna prokuratúra SR za vybavený s tým, že ďalšie opakované podnety v tejto veci budú na prokuratúre vybavené iba, ak budú obsahovať nové skutočnosti, keďže v konaní

o sprístupnenie informácie obsiahnutý v spise o preverovaní sťažností nedošlo ani k porušeniu § 23 zákona č. 71/1967 Zb. ani zákona č. 511/2000 Z.z. a považuje obmedzenie prístupu k informáciám tak, ako to zrealizovalo krajské riaditeľstvo za vecne správne. Keďže požadované informácie, poukazujúc na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. g/ zákona č. 211/2000 Z.z. pochádzali z vykonávanej kontrolnej a dozorovej činnosti subjektu oprávneného na preverovanie postupu orgánov policajného zboru v rámci procesu preverovania sťažností.

Najvyšší súd konštatuje, že v tomto prípade navrhovateľ podal návrh na začatie konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy na Najvyšší súd SR oneskorene, keďže v tomto prípade začala plynúť 30 dňová subjektívna lehota žalobcovi odo dňa nasledujúceho po dni doručenia listu Generálnej prokuratúry SR č. VI/2 Gd 321/09-6 zo dňa 03.12.2009, čo bolo dňa 08.12.2009, t.j. dňom 09.12.2009 a uplynula dňom 07.01.2010, čo bol aj posledný deň na podanie návrhu na začatie konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy v zákonnej subjektívnej lehote.

V tomto prípade bol návrh na najvyšší súd podaný osobne dňa 07.04.2010, z toho vyplýva, že subjektívna lehota v tomto prípade bola zmeškaná.

Najvyšší súd SR postupom podľa § 250v ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 250v ods. 8 O.s.p. a § 250d ods. 3 O.s.p. konanie uznesením zastavil z dôvodu oneskorene podaného návrhu.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250v ods.8 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 16. septembra 2010

JUDr. Jana Z E M K O V Á Ph.D. , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková